

אויצרות

גליון שבועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

מה נשמע?

■ מוקנים אתבונן

בימי החנוכה הקדושים מול אורם הוך של נרות החנוכה המאירים באור נצה תוכלו להתחבר ברצונות וכיסופין להילת האור שבו התענגו זקני החסידים בדור הקודם. כך תוכלו לזעוק מקירות לבבכם באמירת ההלל בנוסח עבודת יום הכיפורים הנהוג באנ"ש בימי החנוכה.

חייגו עכשיו למערכת השמע של אוצרות ברסלב: 02-9950000 או 05832-95000 מהנייד, ולאחר בחירת השפה הקישור: 3-6 ואז תבחרו בשמיעת הזמירות לחנוכה מושרים ע"י זקן מעתיקי השמועה הרה"ח ר' לוי יצחק בנדר זצ"ל בהקשה על 1, או שירתו הנלבבת של הרה"ח ר' שמואל צ'צ'יק זצ"ל בהקשה על 2. נגוני חנוכה בליווי מוזיקלי בהקשה על 3.

בהקשה על 4 תוכלו לשמוע את נוסח ההלל בהדרכתו של הבעל תפילה הרה"ח ר' משה בינשטוק שליט"א.

■ להאיר תבל ומלאה

בכינוסי חג שיתקיימו בעו"ה בימי החג ככל תפוצות אנ"ש יושמעו לבטח דיבורי עוז מפי חשובי המשפיעים בכל אתר ואתר משגב גדולת ימים אלו בימים ההם וביזמן הזה.

במדור שידורים חיים תוכלו לשמוע שיעורים אלו בחיג למערכת והקשה על 6 לאחר בחירת השפה. להעברת שיעור בשידור חי חייגו: 052-7634458 וקבלו קוד לשידור.

משתעשע השם יתברך מכל תנועה שאנו עושים לכבודו, גם אם היא קטנה ולא מושלמת. "כי כל הטוב שהאדם עושה בימי קטנותו - דהיינו כל זמן שאינו זוכה לדעת שלם לעבודת ה' יתברך כראוי, שאז אפילו אם הוא גדול בשנים, נקרא 'קטן' מחמת קטנות הדעת. וכל העבודה שבימים אלו - אף על פי שאין לה שלימות גמור, אף על פי כן הוא טובה ויקרה מאד אצל ה' יתברך. כי כל העבודה הזאת היא בחינת חינוך ממש, כמו שמהנכין את הקטן שיאמר איזה ברכה ויהיה לבוש בציצית וכו', וכל שאר עניני חינוך הקטנים שהוא מצוה גדולה מאד" (שם).

הגיע הזמן להגיע ל"חידר" בעת ההפסקה, ולגלות שה' משתעשע מילדים שלומדים תורה, גם אם אחרי שעתים של לימוד הם משחקים בכדור...

כי "אף על פי שהקטן עושה אחר כך מעשה נערות וקטנות, אף על פי כן כל תנועה ותנועה שהוא מציית לאביו יקר מאד בעיני אביו ובעיני ה' יתברך, מחמת שעל ידי זה הוא מתחנך בעבודת ה' יתברך. כמו כן הוא ממש אפילו באדם גדול - כל זמן שאינו זוכה לשלימות הראוי, אפילו אם הוא רחוק כמו שהוא רחוק, אף על פי כן כל נקודה ותנועה של הקדושה יקרה מאד, כי הוא בחינת חינוך. ועיקר החינוך על ידי ההודאה על העבר שעל ידי זה מתחזק לצעוק להבא. ועל כן נקרא חנוכה!" (שם).

יש לנו רבי, שאוהב מאד "עבודות פשוטות"! הוא אוהב מאד, לראות יהודי עם זקן ארוך, שעובד את ה' בעבודות פשוטות הנראות כילדותיות...

וכך מסופר עליו: "היה אוהב מאד את העבודות הפשוטות, והיה אוהב מאד מי שיכול לומר הרבה תחינות ובקשות בתוך הסידורים הגדולים, כדרך ההמון-עם הכשרים. ובעיירה ברסלב, היה איש אחד שהיה רגיל לומר הרבה תחינות ותהלים ומעמדות בכל יום, ואמר רבנו זכרוננו לברכה שהוא מקנא את האיש הזה שיכול לומר הרבה!" (ע"פ חיי מוהר"ן, תקס).

ומאידך: "היה מקפיד וכועס מאד על מי שהוא חכם בעיניו ואינו מתאמץ לומר זמירות בשבת ובמוצאי שבת או שאר עבודות פשוטות, כי עיקר היהדות הוא בפשיטות ובתמימות גמור, בלי שום חכמות" (ליקוטי מוהר"ן ח"ב, קד).

הוא מאד רוצה שהגדלות שלנו לא תבוא על חשבון הילדות הטהורה. והוא מאד רוצה, שגם אם לא הולך לנו להיות 'גדולים' ואנחנו עדיין 'קטנטנים' - גם כן נהיה בשמחה...

לחזור לתמימות הילדותית

בחנוכה מחזירים אותנו לנקודת ההתחלה; לכיתה ג'... בחנוכה, אנו מתחילים להתחנך מחדש, ולבנות מחדש את היסודות של כיתה ג', אשר התערערו במשך הזמן. "זוה עיקר קדושת חנוכה. כי על שם זה נקרא 'חנוכה' לשון 'חינוך'. להתחנך מחדש ולהתחיל להיכנס בעבודת השם" (ע"פ ליקוטי הלכות, ברהמ"ז ד, יא).

עלינו כבר לכינות גבוהות - החכמו, התבגרו - אך פתאום אנחנו קולטים שאיבדנו את התמימות הילדותית. הפסקנו להתפעל ממצווה פשוטה. כבר לא מתאים לנו לשמוח עם הפאות, כמו ששמחנו בשמחת "החלאקה" במירון...

השתדרגנו; יש לנו השגות גבוהות, שאיפות לגדולות. אך העבודות הפשוטות, והילדותיות כביכול, איבדו את הערך בעינינו.

וכאן נכנסת 'חנוכה' בתמונה, ואומרת לנו: תתחיל להודות! תכופף מעט את הגאווה, ותתחיל לראות כמה טוב לך. תתחיל לשים לב מה זה מצווה, מה זה מנהג יהודי - אפילו מנהג פשוט כאכילת סופגניות ומשחק בסביבון - ותשיר לפני ה' שירות ותשבחות. תהיה מאושר!

"וכבר אמרנו כמה פעמים, שכל מה שזכה האדם לאיזה מצוה ולאיזה נקודה טובה, בודאי אינו נאבד לעולם. ועל

זה תיקנו לנו לומר בנשמת 'אילו פינו מלא שירה וכו', כי אין כל העולם כולו עם כל תאוותיו ויסוריו והבליו כדאי, כנגד נקודה אחת של מצוה אחת שכל אחד מישראל זוכה בכל יום!

וצריך להרגיל את עצמו, שבכל מה שיעבור עליו יהיה איך שיהיה, יזכיר את עצמו בכל עת הטובות והנפלאות שעשה ה' יתברך עמו עד הנה. ועל ידי זה יתחזק לצעוק ולהתפלל לה' יתברך תמיד, בבחינת 'מודה על העבר וצועק לעתיד לבוא'. ועל ידי זה יזכה סוף כל סוף לגאולה שלימה לשוב לה' יתברך באמת, שזוהו בחינת חנוכה. ועל כן נקרא חנוכה, כי על ידי בחינה זאת דייקא מתחנכין בעבודת השם!" (ליקוטי הלכות, כלאי בהמ"ז ד, ט).

הגיע הזמן לפתוח את הדלת של כיתה ג', ולגלות שה' משתעשע גם מילדים שיושבים ומשננים 'מקץ אלף', גם אם הם עדיין לא יודעים בכלל מה כתוב במסכת "בבא בתרא", ומה זה 'שער הכוונות'...

ואז נבין גם, שגם אנחנו, שכבר עברנו מזמן את כיתה ג' -

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הדף היומי
שבת	כח	נב:	זה	תא	עז
א	כט	נג.	צו	תג	עח
ב	ל	נד:	צז	תה	עט
ג	א	נד.	צח	תז	פ
ד	ב	נד:	צט	תט	פא
ה	ג	נה.	ק	תי	פב
ו	ד	נה:	קא	תי	פג

יול ע"י "אוצרות ברסלב" ת.ד. 50617 בית שמש

טל, במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066

לשמיעת שיעורים בשפות שונות 02-9950000
באר"ב 121-8552-718 (1)
באנגליה 203-6085819 (44)
מוקד הישועות 1800-81-81-81

הפצה למנויים ובתי כנסת: 052-7649775
הנצחה, תרומות ופרסום: 02-9993338

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
braslav@actcom.net.il

להתחדש בלימוד השי"ס

תמיד שהיה לומד הרבה הרבה כל ימיו. ואע"פ שהיה עליו טרחא דציבורא, שהיה עוסק הרבה עמנו ועם כל אנשיו לקרבם לעבודת ה' וליתן לנו עצות בכל עסקינו וכו' וכו', וגם מוחו היה משוטט תמיד בהשגות גבוהות ונוראות תמיד וכו' וכו', אף על פי כן היה עוסק בלימוד התורה בפשיטות הרבה בכל יום ויום" (שיחות הר"ן, עו).
ללמדך שגם כשהמח משוטט בהשגות גבוהות ונוראות תמיד, גם אז צריכים ללמוד בפשיטות הרבה בכל יום, כי דווקא על ידי לימוד התורה מתחדש המח שיוכל להיות דבוק בה' כל ימי חייו.

וכן היה דורש רבינו הק' מאנשיו, שיעסקו גם הם בלימוד התורה הרבה בכל יום ויום. וכבר ידוע לשוננו הק' שכתב לחתנו רבי יצחק אייזיק, בעלה של בתו מרת שרה ע"ה: "גם יראה להודיע לי מעסק לימודו וכמה דפין גמרא הוא לומד בכל יום, כי באלה הפצתי שיתמיד בלימודו, וזה כל מגמותי, ודי למבין" (עלים לתרופה, בתחילתו).

וגם מי שכבר זוכה לעסוק בלימוד הגמרא, יוסיף חיל להיות "מוסיף והולך", שכן מעלין בקודש ואין מורדין. וכבר אמר פעם רבינו הקדוש: "על מה שסיפרו לפניו מגדול אחד שלמד מאה ותשעה עשר, ואמר שזה מעט. ורמז בדבריו: 'מעט' גימטריא מאה ותשעה עשר..." (חיי מוהר"ן, תקנו)

נגלות התורה, תלמוד בבלי!

ועצה טובה קמ"ל – עצה בדוקה ומנוסה – בעת ירידה, שאין מאיר לו מוחו ואין לו שום חיות בעבודתו; אם יתיישב אז ללמוד בפשיטות, דף או כמה דפים גמרא, בבחינת "במחשכים הושיבני, זה תלמוד בבלי" – לימוד זה בעצמו יביא לו התחדשות המוחין והתעוררות הלב לעבודתו יתברך.

והזמן גרמא להתעורר ולהתחדש בלימוד קדוש ונשגב זה, שכן איתא בשם הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זיע"א, שאור החנוכה הוא כנגד אור השי"ס הקדוש, תלמוד בבלי. כי במשך כל ח' ימי החנוכה אנו מדליקים ל"ו נרות, שהם כנגד ל"ו המסכתות שיש בש"ס בבלי (אמרי פנחס, שער ד, שבת ומועדים, ח).

כי היוונים רצו ורוצים להשכיחנו תורת ה', לבל נעסוק בלימוד התורה הקדושה, אשר היא חיינו ואורך ימינו. וכל הכנעתם הוא על ידי שנתחדש מחדש לעסוק בתורה הקדושה, ובפרט בלימוד ש"ס ופוסקים, כי "עיקר הלימוד הקדוש המוכרח, הוא גמרא ופוסקים, שהם עיקר יינה של תורה, ששם כלולים כל התורה שכתב ושבעל פה" (ליקוטי תפילות ח"ב, תפילה ד).

וכך מספר לנו מוהרנ"ת על רבינו הקדוש: "ודרכו היה

"יש בחינת לימוד, שהוא נקרא גם כן שינה, לגבי דביקות הבורא, והוא לימוד פשטא אורייתא, שהוא בחינת שינה, כמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (סנהדרין כ"ד): 'במחשכים הושיבני', זה תלמוד בבלי" (ליקוטי מוהר"ן ח"א, לה)

כשם שבגשמיות, צריך האדם לישן בכל יום, ואם אינו יושן כל צרכו, הרי הוא עייף ויגע, ואינו יכול להיות כראוי. [עד כדי כך, שכל הנשבע "שבועה שלא אישן שלשה ימים, מלקין אותו וישן באלתר" (נדרים טו ע"א)]. כך גם ברוחניות, צריך לישן בכל יום, ואם אינו יושן כל צרכו, אינו יכול לעבוד עבודת הקודש כראוי.

וכפי שמגלה לנו רבינו בתורה זו, שהדביקות בהשם יתברך, היא בחינת ערנות דקדושה [בבחינת מה שאמר רבינו הקדוש על רבי שמעון בר יוחאי: "רבי שמעון איז א נואכעדיגער", בחינת "עיר וקדיש מן שמיא נחית". כי הוא היה כל כולו דביקות בהש"י וכל יומיו אתקטר בקוב"ה בחד קטירא]. וכדי שיוכל האדם להחזיק את עצמו בדביקות בהש"י, הוא חייב לישן כל צרכו, כדי שיתחדש מוחו. כי כשם שהשינה הגשמית מחדשת את מח האדם, כך גם השינה הרוחנית מחדשת את מח האדם שיוכל להיות דבוק בהש"י כרבעי.

ומהי השינה הרוחנית, המחודשת את המח? לימוד

רבי נחום שוסטר (הסנדלר)

להיכנס תחת כנפי השכינה.
ר' נחום שוסטר, חיבב מאד את הגרים האלו, ואף העתיק את מגוריו לכפר סיניצה, כדי להימצא במהיצתם. הוא היה מלמדם תורה ויהדות, משכים יחד עימם בחצות לילה ויוצא עמם ליער להתבודדות.

ר' נחום נסתלק לעולמו בעיצומם של ימי החנוכה הקדושים, בל' בכסלו, בשנות התר"צ.

הגרים שאהבוהו מאד, התאבלו מאד על מותו וקברוהו בכפר מגוריהם. בנו ר' יואל שטראקס, שהתגורר בחרקוב, (עלה ארצה בשנת תשנ"א), סיפר כשנודע לו שאביו נטמן בסיניצה, רצה להעביר את קברו למקום אחר, אך כשהגיע לכפר עם אישורי ההעברה מטעם השלטונות, נזעקו הגרים במחאה: "לא ניתן בשום אופן שיצויא צדיק כזה מתוכנו!"

בבית ר' נחום שוסטר באומן, סיפר, כי ראהו קם בחצות ועוסק בתורה בתפילה והתבודדות, בדביקות והתלהבות, וכל כך התפעל מעבודת הלילה שלו עד שהתבייש מפניו.

לאחר שהיה רבי שמואל הורביץ באומן, סיפר: "יושנתי שם בקלויז על הספסל, ובהצות באו הר' משה מטשענסטוב והר' נחום שוסטר והקיצו אותי ותיקפו קמתי בוריות כזה ובהשק נלהב (עד שתמיד היה ר' נחום הנ"ל מוכיר אותי: מדוע לא תקום עכשיו גם כן כמו אז) והלכנו למקוה ועלנו על הציון הקדוש..." (ימי שמואל ב, קצ"ז)
עסק בגמילות חסד, חילק מעות שנשלחו אליו מפולין בין אנ"ש באומן, כמו שמספר רבי מרדכי מסוקולוב במכתבו מיום ב' ואתחנתו תרצ"ב:

"אחר דרישת שלומך הטוב, שולח לך המכתב מאנ"ש היקרים מאומן עם הקבלות וכמה חילק ידידנו ר' נחום נ"י, הגם שהבינ עלי המכתב ולראות היאך שזכה הסנדלר לדברי תורה, מה שהדבר הפלא ופלא, מכל מקום מוכרח אני לשלוח לך כדי לראות החשבון ולשלוח זאת הסך לר' פאליק שטראקס לאמאזא, ולדעתי החלוקה נמונה. ובאם אין הסך העולה לערך פחות מחמישים ז' (=40) בידך לראות אצל אנ"ש לקבץ זאת, כי כל החותמים מוכרינו ומיודעינו, כמוכן, ולעשות זאת במקום האפשרי ולהודיע זאת גם קבלה מהישיש ר' פאליק נ"י שטראקס מאנ"ש, כדי שיששב עוד" (חלי אמונה, כ"ב)

סיפור מיוחד בפני עצמו הוא, סיפורו של ר' נחום וגרי הצדק. כפר אחד היה באזור אומן, בשם סיניצה, שכל תושבי הנוכרים שהיו מלומדים ועשירים, התגיירו יחד עם בני ביתם. אנ"ש באומן, מסרו נפשם למרות הסכנה מצד השלטונות, ועזרו להם

נער צעיר היה כשהתייטם מאביו, בני משפחתו שלחו אותו לברדיטשוב, שם התגורר דודו ר' דוד, שהיה מחסידי ברסלב, כדי שילמד שם את מקצוע הסנדלרות ויכול לפרנס את משפחתו. נחום עזב את עיירת מולדתו ל'מאזא שבפולין, ונסע לברדיטשוב שבאוקראינה, שם התוודע אל חסידי ברסלב בני העיר שקרבוהו מאוד, השלחבת היוקדת נאחזה בנשמתו, וכשהזר ללמאזא עיירתו, וזה לקרב לאור רבינו את שני הגאונים והחסידים רבי מרדכי הברשטט, לימים מורה-צדק בסוקולוב, וחברו רבי שלמה גבריאל הכהן, שהיו מתלמידי 'בעל התקלת' מראדזין. הם כה התפעלו מאמירת התיקון-חצות שלו ומהלהבה הקדושה היוקדת בקרבנו, עד שהתקרבו על ידי זה לחסידות ברסלב.

כעבור שנים מאו, קירב ר' נחום עוד שניים מגאוני פולין לאורו של רבינו: רבי אפריימ'ל קראקובסקי מורה-הוראה דפשעדרוז', בן לשושלת צדיקי בית לעלוב, ורעהו רבי פנחס'ל עילוי, תלמידים של ה'אבני נור' מסוכטשוב ובנו בעל השם משמואל'.

נפשות רבות ויקרות קרב ר' נחום אל הנחל נובע, כזכות תמימותו ופשיטותו, שמחתו והתלהבותו בעבודת הבורא. בעקבותיו התקרב גם אחיו הצעיר ר' נחמן שטראקס, וגם שאר-בשרו ר' פאליק שטראקס מלמאזא.

לימים קבע ר' נחום מושבו באומן וביתו היה בית ועד לענייני רבינו הקדוש. בשבת בבוקר היו אנ"ש מתאספים בביתו ולומדים 'סיפורי מעשיות'. רבי אברהם בן ר' נחמן הזן (שיום הארציט שלו הוא יום לפני י"ה של ר' נחום) היה מתוודע רבות בביתו של ר' נחום באומן עם אנ"ש ומשיח על שולחנו במעיינו של רבינו. אחרי שהתאכסן פעם רבי אברהם שטרהארץ ביום-כיפור

נקודה

לא מרחמים יותר?

כאן מתחיל עיקר עבודת הצדקה'

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב ב)

גאון במידות

הייתה כל דרך בקטמון של הימים ההם, קטמון מוכת הרעב והמחסור, להשביע את נפשו של הילד. הוא פתח אפוא שעה ארוכה בהתנצלויות בפני יעקב יצחק הצעיר והבטיח לו נאמנה שיפצה אותו למחרת.

שב הילד הרעב לבית הכנסת, וביכה את צערו, חולשתו ורעבונו לפני החסיד רבי נחמן שותק-הילמן, שנתן לו את אשר היה באמתחתו – ביסקוויט יבש, להשקיט את הרעב מעט.

למחרת, בליל שבת, פגש רבי שמואל בשטיבל הברסלבי את הילד, והוא החל בוכה לפניו בכי ממים לבכות:

"האמן לי", אמר הילד, "לא ישנתו כל הלילה! איך ציערתי אותך ילדי!"

הוא נטל אותו לביתו, האכיל והשקה אותו כדי המלך, והעטיר עליו חמימות ואהבה גדולה.

ובכל עת שהמספר, בעל המעשה, רבי יעקב יצחק, היה שב לאותו אירוע, היו עיניו מתכנסות דמעות רותחות של התרגשות.

אותו ילדה בו עשק בעקיפין סופגנייה מנפש יהודייה, נצרב בליבו של רבי שמואל כמוות-אש. האירוע הזה ליווה אותו כעננה קודרת שנים רבות...

בכל הזדמנות הרבה להיטיב עם הילד ולפצות אותו על לשעבר. כשנודע לו למשל לרבי שמואל כי החסיד רבי משה בורשטיין זצ"ל, גבאי בית מדרשנו בקטמון, נוסע לדירת נופש, הפציר והשפיע עליו שייקח את הילד יעקב יצחק, לנסיעתו.

ומאז, ועד אחרית ימיו, בכל עת שפגש רבי שמואל את רבי יעקב יצחק, הוא עתיד להתנצל לפניו ולומר לו פעם אחר פעם בשברון לב, "אינני מסוגל למחול לעצמי, עד עצם היום הזה, על כך שציערתי כך יתום!"

וכשהיה רבי שמואל מביע ושב ומביע את בקשת הסליחה, הייתה עונת צער מחשיכה כשולי קדרה את פניו הטהורות, כאילו ארע המעשה אך אמתול...

ליטף רבי שמואל את לחיו היתומה בחיבה, ואמר לו בחמימות:

"אל דאגה, יענקל'ה, אל דאגה! לאחר תפילת ערבית תבוא איתי לביתי ואתן לך סופגניות ומיני מתיקה כיד המלך!..."

זמן מה חלף, החסידים פנו לתפילת ערבית נלהבת כדרכם של חסידים ברסלב. לכשנסתיימה, נטל רבי שמואל את ידו של יעקב יצחק בידו, והוביל אותו למעונו.

רבי שמואל הקפיד תמיד להדליק את נרות החנוכה מיד בתום התפילה ללא כל שהיות, בנסיון להספיק להדליק תוך חצי שעה מצאת הכוכבים, אולם הפעם, כאשר מדובר ביתום רעב, חרג ממנהגו, כשנכנסו הביתה, טרם הדליק נרות, פנה רבי שמואל לרעייתו ואמר לה בערנות והדוות-הנפש:

"הבה רעייתי, הביאי נא סופגניות ומשקה לאורח החשוב!..."

הרבנית פריידיא הביטה ברבי שמואל במבוכה גדולה.

"עד שסיימתם את התפילה ושבת הביתה", השיבה, "כבר סיימו הילדים את הסופגניות כולן!"

מועקה כבדה לפתה את רבי שמואל. הוא היה מוכה צער. ילד יתום, ילד יתום! הנכבד שבאורחים, והפגיע שבהם, הזדמן תחת צל קורתו, וייצא רעב ממועונו? לא

בין ערביים חגיגי של חנוכה פלש לבית היתומים סנהדריה, וניסה לצבוע בחגיגותיו את עגמומיות חייהם של היתומים הרכים. לעת ערב, שעת הדלקת הנרות ושעתה של החמימות הביתית, התעטפה נפשו של אחד היתומים הבוגרים, יעקב יצחק הלברטל, בדוק של עצבות ונפשו המתה לחברת אנשי שלומינו, אל השטיבל הברסלבי הנודע בקטמון. הרוחניות החמימה שהיתמרה מהשטיבל ובאי בצילו, שימשו לו תחליף לצורך הנואש של ילד יתום בחמימות רגשית ביתית עוטפת. הצורך הזה התעצם והפך מוחשי ומעיק בימי החנוכה.

כיוון שכך, הודיע לאם הבית כי הוא מוותר על ארוחת הערב, וברצונו ללכת לשטיבל בברסלב. אם הבית הסכימה לכך, מתוך תקווה שבשטיבל ימצא לו מזון ורוחי וגשמי כאחד.

יצא אפוא יעקב יצחק לדרך לשטיבל, והגיע לשם לעת תפילת מנחה. לאחר התפילה נאספו החסידים לשיעור בליקוטי מוהר"ן. השיעור הלך והתארך, ויעקב יצחק, שעדיין לא בא אוכל לפיו, התחיל להרגיש ברעב ההולך ומכרסם בו בכל פה.

ניגש יעקב יצחק הצעיר לחסיד הצדיק רבי שמואל שפירא, שישב כדרכו, בפנית השטיבל ועיין בספר, ואמר לו נוגות:

"ושבי השטיבל כנראה שבעים מדברי רבינו, אבל אני רעב לסופגנייה! והרי חנוכה היום!..."

גניזות

מחקרים היסטוריים בחסידות

שאלה:

מי הוא הרב מקלפור המוזכר בכוכבי אור?

תשובת הר"ר עמרם רוזנפלד:

בכוכבי אור – סיפורים נפלאים "מה שמוזכר במכתבי מוהרנ"ת אודות נחיצות ההתחזקות ובלעדה הסכנה גדולה והראיה מהרב מקלפור זכו, זה היה מעשה שהיה רב גאון וגדול בתורה ובחכמה והיה צדיק, ומחמת שלא היה לו התחזקות בעת נפילתו זה גרם לו שלבסוף נפל לגמרי מיהדותו רח"ל!"

וכך מובא בשיח שרפי קודש ח"ב א' תר"ב כשספרו פעם אנ"ש למוהרנ"ת מעשה על אחד מגדולי תלמידי הבעש"ט (היהו תלמיד תלמידו) שהיה עם הרבה משבת לשבת ופעם באמצע השבוע נפל לרעבון עצום עד שלא היה יכול להתאפק ולקח את המצה שעמדה בבית הכנסת עבור עירובי חצירות ואכלה, אחר כך כשבאו האנשים לבית הכנסת וראו שהמצה לא נמצאת חפשוה ולא מצאוה. והבינו שהוא אכלה, וביישו אותו על זה ומחמת הלישות הדעת שהיתה לו מהביונות נפל לגמרי מיהדותו, אמר על זה מוהרנ"ת שזה מטעם שלא היה לו מעט התחזקות כי היה לו לחשוב וכי מה עשיתי הרי רק אכלתי מצה (וכי מריפה אכלת) וזאת לאחר כמה ימים ששהיתי בתענית.

ובכן, הרב מקלפור הוא הרב דוואלפא המכונה הוואלפער והיה מחשובי וגדולי תלמידי המגיד ממעזריטש ז"ע, בכתבי חסידים מובא כמה עובדות על אודות התרחקותו מרבו המגיד ממעזריטש ז"ע והחבראי קדישא, על אף שהיה בתחילה ממובחר ויגדולי התלמידים במעזריטש, הרה"ק ר' שלמה מקארלין ז"ע סיפר שהיה לו לוואלפער מדריגות גדולות וזכה לרוח הקודש, אך הענין הוא כי הבא להכנס אל היכל המלך הרי יש כמה וכמה היכולות זה לפנים מזה ובהיכל אשר אצל כבוד המלך כביכול, שם הפתח נמוך מאד וצריך לכופף עצמו ביותר, אני כופפתי עצמי ונכנסתי, הוא לא רצה לכופף עצמו. וכן מובא בספר בית רבי (א. עמוד 130) הרבי דוואלפא תלמיד הרב המגיד ז"ע מתחילה היה הוא היותר גדול בהחברייא וכולם היו הולכים לשמוע ממנו חזרת הדברי חסידות של הרב המגיד ז"ע שהיה חוזר הדברים כהויותן ובטוב טעם, אך אחר כך אמרו התלמידים שתולעת אוכלת בו, ונדהה משם ונפל בשכרות ר"ל וגם אז היה פה מפיץ מרגליות, ואדרבה בעת שהיה נכנס היין יצא הסוד, לאחר התרחקותו היה נע ונד ממקום למקום ובתקופה מסוימת התחבר למתנגדים על דרך החסידות ביולנא ולאחר מכן גם נדהה משם.

אחד מתלמידי בעל התניא ז"ע רבי ברוך מרדכי אב"ד באברויסק מצאו פעם להוואלפער בהיותו על אם הדרך וחזר בפניו מדברי רבו המגיד ממעזריטש ז"ע, ורצה ר' ברוך מרדכי לקחתו לרבו הבעל התניא ז"ע, אבל בני ביתו לא הניחו לו, וכשרבי ברוך מרדכי בא לרבו וסיפר לו שפגשו הקפיד עליו מדוע לא הביאו אליו, ואמר שאם היה בא אליו היה מתקנו (לקטו רשימות ומעשיות עמוד ד' את י"י) בכתבי חסידים מובא מהחזרה מלובלין ז"ע שאמר עליו בזה הלשון, כמדומה לי שמתוך תשובה נפטר.

לחידודא

חידה מס' 200

חידון השנוע לעצמים

מתוך מאות פותרי החידה שפורסמה בגיליון הקודם, רק בודדים השיבו את התשובה הנכונה. לכן אנו מפרסמים שוב את החידה:

כמה פעמים כתוב בתהלים "אשרי ולמה?"

בין הפותרים נכונה, יוגדל הפרס והוא יעמוד על 200 ₪ זכות קניה בחנות ספרים 'ברסלב', רחוב מאה שערים 110 ירושלים

לתשובות – התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-9950000. לאחר בחירת השפה, הקשו 1-9-2-1 והשאירו הודעה. בין הפותרים נכונה עד יום שני בשעה 12 בלילה. תיעוד הגרלה על זכות קניה בסך 200 ₪

הרושם נשאר

את זה לעומת זה עשה האלוקים (קהלת ז) הקדושה והטומאה נאבקים זה בזה במאבק קשה ומר, כך שכל פעם שיהודי רוצה לברוח מכל טרדות העולם והבליו ולדבק עצמו אל הבורא יתברך – דווקא אז מתאמץ הבעל דבר לבלבל להפריע ברוחניות וגם בגשמיות בקשיים ויסורים ח"ו.

אמנם בזמן שאדם דבוק כראוי בבוראו כל ההפרעות נעלמות, אך כששב וחוזר מהביטול הזה מתגבר בו היצר ורוצה להפיל אותו לגמרי ח"ו.

העצה היא לשמור לעצמו לפחות איזה שהוא "רושם" מהביטול והדבקות בהש"ת, כי אף שבמצב של הביטול אי אפשר להחזיק לאורך זמן, אבל את הרושם אפשר לשמור ועל ידו אפשר לנצח את כל הקשיים שמנסים להתגבר דווקא אז.

זהו סוד החלומות של פרעה שאחרי הפרות הטובות באו פרות רעות, אחרי השיבולים המלאות – שיבולים ריקות, שבלעו לגמרי את כל הטוב עד "כי לא נודע כי באו אל קרבנה" (בראשית מא), שהבלבולים והקשיים שהשבע שנות הרעב מנסים להשכיח לגמרי את כל הטוב של ההתחזקות והביטול של שבע שנות השבע.

זו גם היתה זכותם של מתתיהו ובניו שמסרו את נפשם על התורה, שאף על פי שאחר כך שוב התגברה הטומאה עד שבסופו של דבר אפילו החריבה את בית המקדש, אך בכל זאת הרושם של הקדושה שהנחילו לנו החשמונאים אינו כבה לעולם והוא מאיר בנו בימי החנוכה הקדושים להוסיף לכסוף ולבטוח בישועתו יתברך.

(עפ"י ליקוטי הלכות, נשילת ידים שחרית, ב, ז)

וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו

הרב יהודה צבי שפירא

ימי החנוכה הקדושים כבר מאירים בכל תוקפם, הנרות דולקים, ואורם מבהיק במלוא עוצמתם בחושך הגלות הכללית והפרטית.

אולם בלבבות רבים מנקרת השאלה מה זה קשור אלי? איזה שייכות יש לי למאורע שהיה לכאורה לפני כאלפיים שנה?

אף על פי שאנו מאמינים בדברי חז"ל כי כל מה שקרה עם אבותינו חוזרים אותן הבחינות גם בדורותינו אנו, ובכל שנה משיעיים עלינו מלמעלה אורות של ניצחון וגבורה, הודאה והלל, אור ותקוה, וכמו שאנו מברכים בשם ומלכות: "שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה".

ברם בכל זאת תתגבר הקושיא; והרי עבר כבר עלי יותר מחנוכה אחד בימי חי – ואיני מרגיש שהשתנה בי משהו מחנוכה העבר לחנוכה הזו, שהתעוררה בגשמתי איזהו התעלות, וכי מדוע השנה כן ישתנה!?

כמה תשובות בדבר, אולם נתמקד בשתי תשובות מרכזיות שקשורים אחת לחברתה:

א. יש לנו להאמין ב"אמונה" כנה וברורה כי אע"פ שאיני רואה שהשתנה אצלי כלום, לא חש ולא מרגיש התעלות רוחנית, מכל מקום אור ימי החנוכה השפיעו וישפיעו עלי ועל נפשי את תיקוני הק', אורותיהם, והתעוררות הרוחנית שטמונים בימי הוד אלו.

כל השנה הינה 'קומה שלימה' כידוע מהאר"י הקדוש, ורבי נתן מרחיב בכך בכמה מקומות. כל חג משלים את הקומה של השנה בעוד מדרגה; בעוד נדבך; וכמו שבגשמיות אי אפשר לעלות על מדרגה גבוהה ש"בסולם" מבלי לעלות על קודמותיה, כך זה בכל חג בימות השנה.

מסופר על הרה"ח ר' שמואל שפירא זצ"ל – שמיד עם סיום אחד מהחגים, כבר אמר התפילות מ"ליקוטי תפילות" של החג הקרב ובא, כי הרי שלובים וקשורים הם.

יש להאמין שכאשר עוברים ימי החנוכה ועשינו ככל אשר ציוו לנו חכמינו, ובפרט כשזה מלווה באור החסידות, אורו של רבינו – אנו צריכים להאמין שימים אלו משיעיים – גם מבלי שנרגיש. וכהתבטאותו של הרה"ח ר' לוי"צ בנדר זצ"ל בימי החנוכה בשיעוריו, באמרו: אנו כעת בימים, בשעות, בדרקות וברגעים של ימי חנוכה. כי הרי עצם ימים אלו הם חלק מהבנין של עם ישראל.

ב. הכנה וברצונות: הרבה תלוי בהכנה, ברצונות, בהשקעה ובעשייה שזה משלים את הראשונה. אחרי שיש לי "אמונה" שימי החנוכה הם ימים נעלים ומרוממים.

יש להשקיע ולהתכוון לקראת ימי החנוכה בכל מה שאפשר; רצונות, כיסופים, לימודים ותפילות הן בחלק הנגלה, והן בפנימיות – בעיקר מספרי רבינו ומוהר"ג הק' – המדברים מימים אלו.

כמה ש"נרצה" יותר לקבל את השפעת הימים האלו ונכון "כלים" לכך, נזכה לקבל יותר מקדושתם וממעלתם, וכמו שאומרים ב"ועל הניסים". "וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול!" שימים אלו הם "קביעי וקיימי" לחנוכה, אך גם לכל השנה כולה.

היעד שלנו:
מחיר שירות ואמינות.

צדיק,
מה היעד שלך?

דרך צדיקים, לכל היעדים בעולם. שירות אמינות ומחיר שלא הכרת.

חזיר עם נשמה
02-5410100
www.zadikimtours.com

נסיעות לאומן
ולכל היעדים בעולם
שירות > מקצועיות > אמינות

נתיבים טורס
סיסות לחזיר > קברי צדיקים > אירועים מתיירים

02-633-8444
באיזור המרכז: 050-411-4857

בעת צרה, בשעת מצוקה. גם בעת שמחה ובכל זמן

מוקד הישועות 1-800-81-81-81

להעברת בקשות לתפילה ולהדלקת נר בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופרנסה, לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

אלפי איש ביום! **עשרות אלפים בשבוע!** **מאות אלפים בחודש!**

נושמים ברסלב.

058-32-95000

כל הישועות מכל רבני ברסלב בחיוב אחד למערכת של 'אוצרות ברסלב'